

# El rayo verde

Fermín Jiménez Landa

30.9.2016 - 18.12.2016

Martes-Sábado 17-20 h

La Gallera, carrer Aluders 7. 46001 València

El raig verd és un fenomen atmosfèric que pot succeir durant la posta o l'eixida del sol. És una llampada o un raig de llum de duració mínima que té lloc en condicions atmosfèriques molt infreqüents i en espais vastos com el mar. És degut a la refracció i la dispersió de la llum quan voreja l'horitzó. La seua naturalesa inaprehensible i fugaç ha provocat nombroses creacions literàries, musicals i cinematogràfiques relacionades amb el desig, amb el factible i amb l'impossible, com la novel·la homònima de Jules Verne de 1882, pertanyent a la seua sèrie de viatges extraordinaris. Verne va ser el primer a popularitzar el raig.

A l'espai de la Gallera s'ha fabricat una escala de caragol tan alta que no cap dreta. Ha quedat encaixada obliquament, inutilitzada per l'excés d'ímpetu en la construcció. L'obra no és l'escala. L'obra és la relació inoportuna entre l'escala i l'espai; és més situació que forma. El desig frustrat es materialitza sota aquesta circumstància inútil, en un espai intermedi entre la intervenció arquitectònica i la representació del raig verd. Amb aquest gest mínim de grans dimensions es busca establir noves connexions entre eufòria, fracàs, melancolia, les enciclopèdies i les biblioteques com a font de coneixement obsolet i limitat, la fusteria artesanal i un continu desig d'estar en un altre lloc.

El projecte té un recorregut més llarg que la mateixa mostra; algunes imatges de rajos verds, plans de simulació de falses llampades i fenòmens òptics es mostren orbitant al voltant de l'escala.

El rayo verde es un fenómeno atmosférico que puede suceder durante la puesta o salida del sol. Es un destello o un rayo de luz de duración mínima que ocurre en condiciones atmosféricas muy infrecuentes y en espacios vastos como el mar. Se debe a la refracción y dispersión de la luz cuando roza el horizonte. Su naturaleza inaprensible y fugaz ha provocado numerosas creaciones literarias, musicales y cinematográficas relacionadas con el deseo, con lo factible y con lo imposible, como la novela homónima de Julio Verne de 1882, perteneciente a su serie de viajes extraordinarios. Verne fue el primero en popularizar el rayo.

En el espacio de la Gallera se ha fabricado una escalera de caracol tan alta que no cabe de pie. Ha quedado encajada oblicuamente, inutilizada por el exceso de ímpetu en la construcción. La obra no es la escalera. La obra es la relación inoportuna entre la escalera y el espacio; es más situación que forma. El deseo frustrado se materializa bajo esta circunstancia inútil, en un espacio intermedio entre la intervención arquitectónica y la representación del rayo verde. Con este gesto mínimo de grandes dimensiones se busca establecer nuevas conexiones entre euforia, fracaso, melancolía, las enciclopedias y bibliotecas como fuente de conocimiento obsoleto y limitado, la carpintería artesanal y un continuo deseo de estar en otro lado.

El proyecto tiene un recorrido más largo que la propia muestra; algunas imágenes de rayos verdes, planes de simulación de falsos destellos y fenómenos ópticos se muestran orbitando alrededor de la escalera.